

ARCHA

9
2000

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

tohle nečti!!! – mluvení je v módě – kdo je slušnější? – co tě pálí v tvé práci pro děti a mládež – co nás trápí? – člověk se nemá trápit – maličkost nebo velký problém – dětem a mládeži jen to nejlepší – co mě baví a co pálí – tohle by nás nemělo nechávat lhostejnými – co si odneseme z cvz – cvz jednou větou – cvz 2001 – boj o cvz 2002 – my a armáda – seminář psychologie – můj dojem z cvz – tomíci na cvz – setkání ČR a SR – děti vysílají na internetu – dobrodružství za korunu – pro rock 2000 – děti vysílají na internetu – dobrodružství za korunu – archa je i vaše – aby se o nás vědělo – kniha mladých lidí o nenásilí – všem, kdo pracují s dětmi ve věku 13-14 let – výhody životního pojištění – kronika – kalendář – tohle nečti!!! – mluvení je v módě – kdo je slušnější? – co tě pálí v tvé práci pro děti a mládež – co nás trápí? – člověk se nemá trápit – maličkost nebo velký problém – dětem a mládeži jen to nejlepší – co mě

– seminář psychologie – můj dojem z cvz – tomíci na cvz – setkání ČR a SR – děti vysílají na internetu – dobrodružství za korunu – pro rock 2000 – děti vysílají na internetu – dobrodružství za korunu – archa je i vaše – aby se o nás vědělo – kniha mladých lidí o nenásilí – všem, kdo pracují s dětmi ve věku 13-14 let – výhody životního pojištění – kronika – kalendář – tohle nečti!!! – mluvení je v módě – kdo je slušnější? – co tě pálí v tvé práci pro děti a mládež – co nás trápí? – člověk se nemá trápit – maličkost nebo velký problém – dětem a mládeži jen to nejlepší – co mě baví a co pálí – tohle by nás nemělo

Tohle nečti !!!

Vím, že můj povzdech je vcelku k ničemu v časopise, který sice chce informovat, ale ti, kteří jej dostávají nebo jej mají na dosah, často netuší, o čem se v něm píše. A to je právě to, co mne pálí:

LIDI NEČTOU !?

Anebo čtou, ale přečtenému dál nevěnují pozornost.

Proč si to myslím? Mám konkrétní příklady. Tak třeba o tom, že se chystají kraje, víme všichni jakožto občané této republiky už dávno. O tom, že se to dotkne organizací dětí a mládeže, uspořádala ČRD M v listopadu 1999 školení a v březnu 2000 na toto téma organizační poradu. Archa o tom informovala v č. 3, o krajích hovořil úvodník č. 4. Krajům a komunální politice bylo věnováno téma měsíce v říjnové Arše (č. 7). Přesto dokázalo několik okresních činovníků Junáka na konci listopadu 2000 tvrdit, že byli vytvářením kraj-ských rad sdružení dětí a mládeže zaskočení! A přitom Archa na okresní rady Junáka chodí, stačilo sáhnout...

Na CVVZ v Českých Budějovicích bylo zase Arše vyčteno, že nedává prostor pluralitě názorů a příspěvkům z různorodých dětských sdružení. Tato výčitka mne velmi mrzí, protože, i když občas je nutno příspěvky krátit nebo odložit na později z důvodu místa nebo tématu, v každém čísle zaznívají názory k předem vyhlášeným tématům od různých sdružení, samozřejmě i od těch, která nejsou členy ČRD M. Nikdy a nikde jsme neřekli, že nám nemůže posílat příspěvky kterékoli sdružení, které s dětmi a mládeží pracuje. Naopak! A do třetice: ačkoliv témata Archy jsou známa na rok dopředu, a jistě v každém sdružení se jezdí třeba na tábory, týká se jich hospodaření nebo dělají akce pro veřejnost, příspěvky se zrovna nehrnou a často i ty slíbené musíme několikrát urgovat...

Tak tohle jsou věci, které pálí mne jako redaktorku Archy. A proto přece jen – pokud jste dočetli až sem – prosím, nejen čtete, ale i pište.

Díky

Michala Rocmanová – Káča (Junák), redakce Archy

Kdo je slušnější?

Vy vypisujete soutěž? To mi pak povězte pravidla. Jinak by to bylo, jako byste se mě ptala, kdo dal víc gólů, a neřekla mi, co je to gól. Co je to být slušný?

Může to znamenat dvě odlišné věci. Třeba chovat se tak, jak tomu je v té či oné společnosti zvykem. Prostě nevybočovat z řady. Usmívat se, nezmiňovat se o ničem nepřijemném, přitakávat, zeptat se na dětičky, chválit, co se chválí, a hubovat na to, na co se zrovna hubuje. Však to znáte! Pak o vás lidé řeknou: „To je takový slušný člověk!“, ač v duchu si třeba pomyslí: „...i když je s ním nuda.“ Ono to má něco do sebe. Život je tak pohodlnější, příjemnější. Jenže co když se zrovna hubuje na něco, co je dobré, a chválí se převeliká špatnost? Sluší se pak „ze slušnosti“ přitakávat rasizmu a nadávat na Masaryka, jak tomu bylo zvykem v některých údobích našich

dějin? Nebo tu nastupuje povinnost zcela jiné slušnosti, která už nevychází z ohledu na naše zvyklosti, nýbrž z ohledu na spravedlnost, na pravdu, na dobro? Je slušný ten, kdo se připojí ke spílání židům, když se ocitne ve společnosti hulvátů – anebo ten, kdo se ohradí proti rasizmu i za cenu sváru? Jistě, v každém případě platí požadavek té minimální lidské slušnosti, která se projevuje zdvořilostí. Jak učí Pavlova epištola k Efezským 4,15 „upřímně se mající v lásce“ – a to je předpoklad všeho občování. Jenže co dál? Kdo je slušnější, ten, komu jde především o to, aby nevybočil ze zvyklosti své společnosti, nebo ten, komu jde při vší zdvořilosti o pravdu, o spravedlnost?

Sami posuďte: kdo je slušnější?

Erazim Kohák
z knihy Hesla mladých svišťů

Mluvení je v módě

Dnes se mluví jako nikdy.
Nad hlavami lidí poletují
sem a tam
spousty prázdných slov
jako dosud nikdy.
Každý chce mluvit.
Každý se chce dostat ke slovu.
Každý chce mít právo promluvit.
Ale jen někteří mají opravdu
co říci.
Protože jen někteří dokážou
snést ticho a napětí,
které vyžaduje myšlení.

Pane, pomoz mi
držet na uzdě mou velkou pusou,
tak dlouho, dokud nebudu vědět,
co chci říci. Amen.

Co chybí našemu světu,
čeho je cítelný nedostatek:
to jsou prostí, dobří lidé,
lidé přátelští,
kteří s radostí obsluhují
v obchodech,
kteří neztrácejí trpělivost
u přepážek,
kteří v rušných situacích
nevyletí hned z kůže,
kteří hned nevybuchnou,
když uděláš chybu.

Buď opatrný v řeči.
Slova jsou jako mocné zbraně,
které mohou způsobit
tolik neštěstí.
Neplivej na žádného
svým jazykem
a velkou pusou zlou slinu,
neodbývej a neponižuj nikoho.
Jedno tvrdé slovo,
jedno ostré slovo –
může hluboce ranit
a dlouho bolet
a zanechat i jizvy v srdci.

Pochop,
že ten druhý je jiný,
jinak myslí,
jinak jedná,
jinak cítí,
jinak mluví.

Buď laskavý v řeči.
Slova by měla být „světlem“,
slova by měla smířovat,
sblížovat,
přinášet pokoj.
Kde jsou slova jako „zbraně“,
tam stojí proti sobě nepřátelé.

Phil Bosmans

Co tě pálí v tvé práci pro děti a mládež

Co mě pálí?

No, musím říct, že teď asi nejvíc Vánoce. Mám moc ráda předvánoční kouzlení a mám na něj čím dál méně času. A tak je to každý rok stejné dilema – jak moc ošidit práci a urvat si alespoň malý prostor pro kouzlení s dětmi. Ale to asi všichni znáte! A pak mě taky pálí štvou takové ty „malé“ neférovosti kolem nás, ale to také všichni znáte, ale stejně jako každý rok i letos budu doufat, že ten Vánoční čas nás lidi promění a bude líp.

*Ing. Jana Vohralíková
(YMCA), předsedkyně ČRDM*

Parlament ani vlády působící od roku 1990 se zatím neodhodlaly komplexně projednat problematiku dětí a mládeže, myslím tím i otázky mladých manželství, studentů středních i vysokých škol, postižených dětí a mladých lidí, samozřejmě i otázky související s činností sdružení dětí a mládeže a další otázky. Naprosto chybí kvalitní zákonná norma, která stanoví pravidla v těchto otázkách, a která stanoví i jasná pravidla pro sdružení dětí i mládeže a sdružení s dětmi a mládeží pracujícími, včetně odpovídajícího finančního zabezpečení. Souvisí s tím i možnost určitých forem podnikání těchto sdružení s tím, že budou zákonnou normou zabezpečeny daňové a další otázky. V neposlední řadě je to i otázka

podmínek a oceňování dobrovolných pracovníků, bez kterých je činnost všech subjektů pracujících s dětmi a mládeží nemožná.

*František Roun
(Folklorní sdružení ČR), člen představenstva ČRDM*

Nedostatek času, lidská hloupost a neschopnost překročit vlastní stín.

*Mgr. Martin Bělohlávek
(Pionýr), místopředseda ČRDM*

„Definitely, White Paper on Youth Policy in Europe.“ Samozřejmě „Bílá kniha o mládeži v Evropě“.

*Henrik Söderman,
prezident European Youth Forum
(na snímku vpravo)*

Nejvíce mě pálí samozřejmě otázka mezinárodního zakotvení ČRDM a naše zahraniční aktivity.

S velkým potěšením sleduji, jak nadšenci v kanceláři rozjždějí český informační server o mládeži a příležitostech pro ni v EU na adrese evropa.adam.cz.

*Pavel Trantina
(Junák), člen představenstva ČRDM
(na snímku vlevo)*

Vidím malý zájem médií, domnívám se, že je sdružení či oddíly nezajímají, raději se honí za senzacími.

Těž kvalitní vedoucí je dnes problém sehnat, aby byli vzděláni různými směry. Obdobné problémy vidím i u mládežnických a nevládních organizací.

*Zdeněk Pšenica
(Folklorní sdružení ČR),
místopředseda ČRDM*

V současné chvíli mi vadí nejasnosti a zmatky při ustavování a zakládání krajských rad sdružení dětí a mládeže. Život v krajích brzy ukáže co se podařilo zvládnout a co ne.

*Ing. Josef Výprachtický
(Junák), 1. místopředseda ČRDM*

Co nás trápí?

Kdybychom byli František Josef I. na podzim roku 1900, trápilo by Nás ještě stále úmrtí choti Alžběty. Trápil by Nás následník trůnu Ferdinand d' Este, který by na Nás byl stále drzejší... Trápil by Nás parlament, který bychom měli za žvanírnu a jako takový chutě rozpuštěli...

Co trápí Tomíky? Jejich vedoucí? Za všechny mluvit nemůžu, bylo by to falešné. Myslím, že řadu z nich trápí málo času, který by chtěli věnovat oddílům a který se čím dál obtížněji hledá. Některé trápí, že nemají klubovnu, jiné mrzí, že jich je v oddílu málo. Některé trápí, že s nimi nevedou oddíl jejich kamarádi, o které by stáli. Jiné trápí rodiče, kteří nepouštějí děti na oddíl výpravu. Trápí se ten, kdo na oddíl

nestačí, ale hrozně by chtěl... Ty trápí nezájem radnice, ony zase to, že jim radnice dala pár peněz a teď je buzeruje, že prý špatně vyučovali.

Skoro všechny trápí papíry – tady bych se nebál nahradit slovo trápí slovem jiným, přílnavějším. Nenahradím ale, domyslete. Jenže bez papírů to nejde, lidi jsou vyukové a fintózní šelmy, a úředníky ústředí zase občas trápí tohle. Některé trápí díra do kajaku a některé to, proč internetové stránky ústředí Tomíků mají jednu vlaječku hejbací a druhou nehejbací, když by mohly být obě hejbací. Nebo nehejbací. Malé Tomíky pak může trápit, proč ještě nemají čekatelskou zkoušku, jestli dostanou šátek či uchvátí druhé nebo nejlépe první místo v bodování. Větší Tomíky trápí, proč se Honza víc směje na Klárku než na Karolínku, že, a proč má Evička lepší bágl než já – no to už vůbec! To jest ale trápení vcelku příjemné a chtěl bych se zase takhle trápit. Trápí je mnohé, zkrátka spousta smysluplných i nesmyslných věcí, jako ostatně každého. A to nepočítám ty věci úplně jejich, lidské trampoty, nesváry, nedokonalosti a neumy, které je žerou jako každého.

A co trápí mě?

Momentálně to, že jsem bordelář a nenajdu kongeniální článek od Zdeňka Svěráka, který napsal do zpravodaje Jonáš klubu pár měsíců před listopadem 1989 a kde velmi odvážně popsal, co všechno ho trápí a kam se ta česká společnost vlastně sére.

A ono to platí pořád.

Trápí mě pár idiotů v naší vcelku nevzkrvající obci, co chtějí postavit supermarket na náměstí místo parku a je jim jedno, že se budou bourat fantastické a tajemné domy z minulého století, které městu dávají šmrnc a glanc a parádu.

Trápí mě, kam se asi teď vrátne chuderka předsedkyně Senátu a jestli jsem místo Losny přeci jen neměl volit Mažňáka.

Občas mě trápějí zuby.

Ale to už je moc osobní, vidíte?

*Mgr. Tomáš Novotný (A-TOM),
člen představenstva ČRDM
20. listopadu 2000*

TN na snímku vpravo

Člověk se nemá trápit

Problémy, které má, jsou buď k řešení, nebo nestojí za to, aby se jimi zabýval. Pak ho jen trápí... (tak praví jedno tibetské moudro). Na první pohled by se mohlo zdát, že každého vedoucího pracujícího pro děti trápí celá řada věcí. Ve skutečnosti jde většinou o problémy, které mají (i když někdy velmi svízelná) řešení. Opravdu trápit nás mohou jiné věci. Věci, se kterými nemůžeme pohnout, se kterými si nedokážeme ani po deseti letech poradit, věci, kterými se na nás valí současný konzumní svět. Co tedy trápí Pionýry? Trápí nás předsudky. Podle slovníku spisovné češtiny se předsudkem rozumí zaujatý ustálený názor. Nemůžeme si jinak vysvětlit, že se i po deseti letech činnosti našeho obrozeného sdružení potý-

káme s tolika fámami, které nás stále opřádají. Ne, nedivím se těm, kteří mohou mít s bývalou jednotnou dětskou organizací špatné zkušenosti. Na základě čeho si však tito lidé učinili obrázek o dnešním Pionýru? Na základě znalosti konkrétního oddílu, nebo na základě všeobecně přijímaných pravd?

Trápí nás pověsti o pionýrském majetku. Pionýr, Junák, Česká táborská unie a i řada dalších sdružení počátkem devadesátých let obnovovali svoji činnost, když se začala jako obrovská ledová korbortit jednotná dětská organizace PO SSM. Řada sdružení získala do startu nemálo z původního „balíku“, a přesto se všeobecně soudí, že Pionýr disponuje veškerým majetkem bývalého PO SSM, který bezostyšně využívá.

Trápí nás konzumní způsob života dnešní mladé generace. Každý druh zábavy vyžaduje svůj přístup aktivity. Platí přitom jednoduché pravidlo. Čím více úsilí jste vložili do toho, abyste se bavili, tím zajímavější a pestřejší ta zábava může být. Chápu, že je pohodlnější nechat se bavit nejrůznějšími přístroji a stisknout ovladač, kdykoli začne nálada pokulhávat. Ale podaří se tvůrcům všech těch bavících vymožeností neustále stupňovat podněty k zábavě? Nebo se brzy stanou vjemy šířící se z nejrůznějších obrazovek, ukazatelů a displejů pro náš psychický rozvoj nebezpečné a nezdravé? Trápí nás také neznalost všech, kteří nevidí dětským sdružením pod pokličku. Těch, kteří se domnívají, že všemocné ruce trhu vytrhnou trn z paty všem dětem,

kteřé stále bloumají po ulicích, nebo které nemohou všechny své potřeby uspokojovat v rodině. Těch, kteří dokonce lobují proti participaci státu na činnosti dětí, protože jejich občanská aktivita se jim zdá důležitější a pro společnost prospěšnější. Nezdá se Vám, že všechna naše

trápení mají něco společného? Já bych si dovolil tvrdit, že ano. Trápi nás vlastně neochota lidí vytvořit si vlastní názor. Je to přece pohodlnější přijmout něco předem předžvýkaného. A co vy, patříte k těm, kteří vystačí s předkousanými informacemi, nebo si pro jistotu ani svůj vlastní

názor netvoříte? Pokud se radíte k jiné skupině lidí, moc vám děkuji, že si nejprve opatříte dostupné informace a až poté vytvoříte vlastní úsudek. Jestliže to chcete zkusit již teď, můžete získat informace třeba pomocí internetu – www.pionyr.cz

Jiří Tomčala, Pionýr

Maličkost nebo velký problém

Je podzim. Děti už zase chodí do školy a všechno se po prázdninách pomalu vrátilo do starých kolejí. Letošní prázdniny se ale k nám „táborníkům“ nezachovaly zrovna nejlépe. Tím myslím počasí, které bylo zejména v červenci dost zlé. Ve dne dešť a zima. Propršené noci, kdy se teplota pohybovala okolo 10 °C. Zkrátka počasí jen pro otrlé a dobře připravené jedince. A znovu jako každý rok, kdy nám neprálo počasí, vznikly velké problémy.

Děti totiž nemají z domova věci, které pro pobyt v přírodě nutně potřebují. To, že nám dítě přijelo na čtrnáctidenní pobyt ve stanovém táboře mimo civilizaci bez spacího pytle, je spíše výjimkou, ale zažila jsem to také. Když ale na sebe nemá pláštěnku, teplou bundu, gumáky, nebo alespoň něco z toho, je téměř pravidlem. Tenký spacák bez deky také neochrání před nočním chladem.

Vzhledem k tomu, že sama mám dítě, které jezdí na tábory, nechápu některé rodiče, proč se nesnaží při vyřizování přihlášek zjistit co nejvíce informací o podmínkách a místě, kam dítě posílají. Kdyby si každý rodič pozorně přečetl materiály, které dostane do rukou po zaplacení složenky, předešlo by se mnoha nepříjemnostem, které se týkají především dětí do patnácti let. Nestalo by se, že potvrzení o bezinfekčnosti někdo vypisuje v rychlosti až u autobusu, teprve když ho vyžaduje vedoucí, který dítě přebírá. Dítě by neprijelo na tábor bez teplých věcí, základních léků nebo vitamínů pro případ lehkého nachlazení.

Rodič je také povinen upozornit vedoucí na případné alergie nebo jiné důležité skutečnosti, které se týkají zdraví dítěte. Když není upozorněn zdravotník, že má jedenáctiletá dívka jen jednu ledvinu a nesmí se ochladit, nebo že desetiletý chlapec má oční protézu,

která vyžaduje zvláštní hygienu, následky mohou být odstrašující. Naštěstí takových extrémů není mnoho.

Někomu může připadat dost směšné brát si na letní klasice sněhule, ale na rozdíl od klasických gumáků se v nich nepotí noha a teplou vložku lze lépe usušit, případně i ve vlastním spacáku. Zimní bundu lze také využít, třeba jen jako polštář, kdyby nebyla zima.

Často se stává, že děti přijdou na tábor s kufrem, což samo o sobě nevádí, ale co je horší, nevezmou si s sebou menší batoh, do kterého by si mohly dát věci na třídní výlet.

Fakt je, že na každý tábor vozím navíc spoustu věcí, které mohou nešťastníkům zapůjčit, ale letos to prostě nestačilo. A je opravdu jen a jen na rodičích, aby se takhle situace v příštích letech neopakovala.

Zuzana Strouhalová, Zálesák

Dětem a mládeži jen to nejlepší

Dětem a mládeži jen to nejlepší! Nejlepší pedagogy, nejlepší učebnice, nejlepší podmínky pro rozvoj osobnosti, nejlepší nabídka pro mimoškolní činnost, nejlepší, nejlepší, nejlepší... Perfektní hesla. Ale ruku na srdce, nejsou to tak trochu klišé? Při vnímání realit a skutečností mám mnohdy tento pocit.

Drtivá většina z nás pracuje s dětmi a mládeží ve svém volném čase a zdarma. Konec konců jak jinak, když tato činnost je pro nás koníčkem. Těch pár, na prstech jedné ruky spočítatelných, funkcionářů (alespoň v ČTU), honorovaných za půl úvazku, je to velmi okrouhané minimum, které nezbytně celostátní organizace pro vnitřní servis a vnější výstupy

potřebuje. Jinými slovy, ti ostatní ať už chtějí, či ne, musí věnovat svůj čas zdarma. Oni zaplatí buď chtějí, alespoň ti jednotliví oddíloví vedoucí. Ale pak je tu řada „středních“ funkcionářů ve vedení organizace, na krajských či okresních úrovních, kteří se zabezpečením chodu organizace stráví zdarma až nestydatě mnoho času nebo spálí litry benzínu. Nemáme šanci je jakýmkoliv, byť symbolickým způsobem honorovat. Jak, když předpisy jsou tvrdé a dotace se stále tenčí. Výsledek je jednoduchý. Těch obětavců, kteří mnohdy na úkor rodiny věnují svůj čas a energii na oltář práce s dětmi, se prostě nedostává. Pomohli civilkáři. Dozvídáme se, že ani toho jediného si nebudeme

moci dovolit, když nemáme na plný úvazek zaměstnaného činovníka. Cítíte tu protismyslnost? Velké organizace si budu moci přibrat lidi, ty pod čarou o ně ještě přijdou! Správně, milý bezejmenný úředníku! Alespoň to budeme moci konečně zabalit a tobě ubude práce.

Předpisy, pokyny, nařízení, kontroly, stále složitější vyúčtování atd., atd. To vše se na nás valí stále ve větších stozích papírů. V souvislosti s již, v minulém odstavci, popsanou skutečností to prostě začíná přesahovat únosnou mez. Jednotlivci, ochotní před pár lety pomoci s čímkoliv, komukoliv, jednoduše z organizace odcházejí, řkouce: „Svazáci nebudeme.“ Co však je horší, odcházejí celé

skupiny dětí i s vedoucími, řkouce: „Jdeme zpět do ilegality, budeme mít alespoň klid. Za těch pár korun na děckoden nám to nestojí“. Takže milý bezejmenný úředníku, mudruj!

Dotace se tenčí. Dobrá, budeme loajální se státem a přitáhneme si opasky. Snad dají něco sponzoři. Vždyť dětem to nejlepší! Malý příklad: ČTU pořádá Portu. To je tak ohromná organizace a celoroční práce s rozpočtem blížícím se dvěma milionům. Ještě jsme nezažili ziskový ročník. A to přece jen pár desítek procent rozpočtu sponzoři pokryjí. Objeví se totiž v televizi, v tisku, na plakátech. Jenže ČTU pořádá i Bránu, což je obdoba Porty pro děti. A sponzoři? Nezájem! To v televizi nebude. Co na tom, že je to pro naše děti! Byznys je byznys a ty si, amatéře, poraď, jak umíš! A to vůbec nemluví o táborech, základnách, časopisech apod. Tam je dáre v oblasti sci-fi.

Když už jsem se zmínil o časopisech či tiskovinách obecně. Ať žije Česká pošta! Zrušení novinového výplatného nám všem rovněž velmi pomůže! Hurá!
Takže milí bezejmenní úředníci, co

s tím? Až tato a mnohá další úskalí zmizí nebo alespoň se zmenší, začnu zase věřit v lepší příští.

Petr Křivohlávek, místonáčelník a vedoucí ústředí ČTU

Co mne baví a co pálí

Já za sebe mohu říct, že mě baví činnost v DTA. Být součástí té velké redakce je největší výhra! Ale o tom psát nechci. Jak jsem zjistila, jsou i jiné druhy zábavy, které však přinášejí strach a obavy. Příkladem je město Lipník. Po setmění se již nikdo neodvažuje vyjít ven. K večeru totiž do ulic vyrazí skupina dvanácti výrostků. Kluci s oblibou mlátí rukama kolem sebe. Nemají je však holé, drží v nich kovové tyče a podobné „náradíčko“. Člověk, který se jim

jen trochu znelíbí, má velkou šanci skončit v nemocnici. Dva mi kamarádi jsou toho důkazem. Těžké chvíle nastaly i pro majitele diskoték a zábav. Tato místa jsou pro lipenskou partičku tím „pravým ořechovým“. Nejvíce mne udivuje, že jde o kluky z rodin s průměrným až nadprůměrným finančním příjmem, takže by jim nemělo nic chybět. (Že by láska?).

Kde je řešení...?

Markéta Bouchalová, 14 let, DTA

Každého z nás něco pálí, má z něčeho těžkou hlavu, každý se snaží řešit problémy, které ho pronásledují den co den a ještě navíc se množí, potvůrky...

Proto mne zaujaly, ba co dím – nadchly dva články z posledního čísla oficiálního časopisu Asociace turistických oddílů mládeže. Tomíky a jejich šéfa Tomáše v tomhle už dlouho obdivuji a fandím jim. Každému totiž není dáno řešit problémy s úsměvem, i když všichni víme, že s úsměvem jde všechno líp. Tak se tedy taky usmějte.

Káča

Když vás něco pálí...

ZPRÁVY

Nehorázně se zvyšující ceny benzínu a časté služební cesty přiměly předsedu asociace k ráznému opatření: zadal technicky zdatnějším členům roztocké kanceláře (prakticky všichni ostatní), aby do 31. 12. 2000 uzpůsobili pohon automobilů A-TOM k jízdě na vodu. Na šikulu, který splní úkol ještě před termínem, čeká hezká knížka! Předem blahopřejeme!

VZKAZY

„best of“ – ze zeleného sešitu
(Na vysvětlenou: jde o komunikační prostředek ve formě sešitu, zvaného „úkolníček“. Záznamy a vzkazy je povoleno provádět pisadlem jakékoliv barvy, ovšem kromě červené)

– Telefon mi stále říkal naslyšenou. Bl.
– Kafe mi chutnalo. ŽH

- Tomáš Levý je vyřízenej. ŽH
- Čížková je vyřízená. Na dopis řekla ano. ŽH
- V Havlobrodu na katastru se s tím s... úspěšně, chyby tam nemáme, do měsíce přijde vyhotovená smlouva. Z.
- pí. Štěpánková Chodov – sraz proběhl v pořádku, 1 slepé střevo, nějaké průjmy – míchali prameny, až se po... Zdraví Tě. Bl.
- Bramboru (dort) jsem v pátek sprovodila za světa já. V případě potřeby nahradím. Z.
- Prosím ramínko. Bl.
- Tomáši, salát máte ve vaně!
- Pan Veselý sežene hovnocuc. Rosťa o tom ví. Zd.

- MEMOBOX – ejhle, schránka má poruchu, volala jsem tam, prý dvě až tři hodinky. AB
- Letiště Nové Město n. Metují
- pilot Koza nebyl doma ani na mobilu.
- Pilot Koza se nehlásí na obou telefonech. Zkusím v pondělí.
- Koza není k dosažení ani doma. Na záznamníku má zprávu. AB
- Koza je stále v Chorvatsku – do konce týdne – maminka o tom ví
- Koza bude na letišti celou sobotu – zamluveno u maminky, lze zamluvit oběd přímo na letišti, od pondělí bude na telefonu sám Koza, jinak maminka. UF, PB

Bl. – Blanka
Zd. – Zdeněk
ŽH – Žlutá Hlava
Z. – Zuzana
AB – Anna Benešová
PB – Petr Balcer

Převzato z časopisu Tomík (A-TOM), říjen 2000

Tohle by nás nemělo nechávat lhostejnými

Třebaže záležitosti kolem trestné činnosti dětí (protože dětmi jsou podle Úmluvy o právech dítěte lidé až do 18ti let) a mládeže či trestné činy páchané na dětech a mládeži můžeme – jako sdružení dětí a mládeže – jen těžko ovlivnit, jistě nás nemohou nechat netečnými.

Přestože, anebo právě proto, že sdružení dětí a mládeže nejsou primárně organizacemi pro prevenci sociálně-patogenních jevů, leží nám tento problém na srdci také.

Následující řádky tedy rozhodně nepatří k optimistickým, nicméně jde o věci, které stojí za to také vědět...

Mělo by být varovným signálem, že struktura trestné činnosti dětí a mládeže doznala v posledních letech značného posunu ke kvalifikovanější a závažnější trestným činům.

Mladí lidé jsou ovlivňováni mnoha faktory (prostředím, ve kterém se pohybují, rodinou, školou, kamarády a přáteli), na základě kterých je formován hodnotový systém, sociální orientace, postoje k lidem a další charakterové atributy osobnosti. Dále působí vývojové prvky, existence kriminogenních faktorů (rozvrácená rodina, závislost rodičů na alkoholu nebo jiných drogách, lhostejnost rodičů k výchově...) a schopnost rozpoznat a eliminovat negativní jevy. Struktura trestné činnosti dětí a mládeže se do určité míry liší od trestné činnosti dospělých.

Zvláštnosti způsobu páchaní trestné činnosti mládeže jsou dány především nižším věkem. Trestná činnost je obvykle páchána skupinově, chování se vyznačuje neúměrnou brutalitou a používáním nepřiměřených prostředků k dosažení cíle, kterými je kompenzován nedostatek fyzických sil, delikty jsou velmi často páchany pod vlivem alkoholu či jiných látek posilujících odvahu a agresivitu, obvykle schází příprava, pokud je trestná činnost připravována, pak jsou přípravy povrchní a nedokonalé, mladiství nemají snahu utajovat

spáchání trestného činu, s přípravou trestné činnosti se často svěřují kamarádům, u kterých si také obvykle zajišťují alibi, ale až po spáchání trestného činu.

Mezi trestnými činy páchanými mládeží stále dominuje majetková trestná činnost, převážně pak krádež. Adekvátně rostoucímu věku se projevuje i posun od nahodilosti k tipování objektů a ke kvalifikovanější trestné činnosti s prvky přípravy a organizace.

Smutnou skutečností je rostoucí podíl pachatelů mladších 15 let, kteří se dopouštějí převážně kapesních krádeží vyznačujících se jednoduchostí. Specifickou skupinou v této věkové kategorii jsou cizinci, převážně děti z Rumunska, které jsou pro tuto činnost najímány. Odplatou pro rodiče je „podíl na zisku“, který je často jediným zdrojem příjmů rodiny.

I u násilné trestné činnosti se neustále posunuje spodní hranice věku pachatelů. Bývá provázena vysokým stupněm brutality. Dalšími charakteristickými rysy jsou skupinové páchaní, vliv alkoholu, používání zbraní a vyhrožování poškozením.

Rasově motivovaná trestná činnost, jako jedna z forem extremismu, je další, v současné době velmi rozšířenou formou trestné činnosti páchané mládeží. Jedná se o společensky nebezpečné jednání, kdy pachatel slovně, písemně nebo jinak násilně útočí na osoby nebo jejich majetek nebo potlačuje jejich práva a svobody pro rasovou, náboženskou, národnostní nebo náboženskou odlišnost. Pachatelé, nezřídka příznivci hnutí skinheads, se obvykle svými záměry netají a před realizací útoku se často posilňují alkoholem.

V posledním desetiletí došlo v České republice k výraznému nárůstu zneužívání drog mládeží a i v této kategorii se značně snížila věková hranice pachatelů. Zásadní změnou, kterou v roce 1998 přinesla novelizace zákona, je trestnost držení drogy, i nadále je však zachována beztrestnost její aplikace.

Druhou tíživou oblastí je trestná činnost na dětech a mládeži páchaná. Díky nízkému věku obětí jsou tyto trestné činy obvykle i hodnoceny vyšším trestem. Mezi nejčastější činy patří pohlavní zneužívání, znásilnění, ohrožování mravní výchovy, šíření toxikomanie, týrání, podávání alkoholických nápojů nebo anaboličkových látek, kuplířství...

Těmto trestným činům nemůžeme naší prací s dětmi a mládeží bohužel zabránit, můžeme však zamezit jejich utajování a opakování. Stačí jen všimnout si i nepatrných náznaků, spojovat si jednotlivé poznatky v celek a nebát se oprávněně podezření vyjádřit. Jaké jsou například příznaky vypovídající o možném týrání dítěte, čeho bychom si měli povšimnout, čemu věnovat pozornost, obzvláště pokud jsou stavy opakované či v souběhu s dalšími příznaky?

Obecně lze říci, že týráním jsou postiženy především děti v kojeneckém nebo batolecím věku, kde obvykle končí smrtí, ale s různými příznaky syndromu týraného dítěte se můžeme setkat i u dětí starších. Naši pozornosti by tedy neměly ujít především časté zlomeniny, krevní podlitiny na povrchu těla, ty ale mohou chybět, bylo-li dítě oblečeno. Pro poranění nehty jsou typické poloměsíčitě oděrky. Násilí vyvíjené na hlavu je provázeno krevními výrony do sítnice. Otevřená poranění jsou u týraných dětí velmi vzácná. (Většina úrazových změn, bohužel, není povrchově rozpoznatelná a projeví se až následnou pitvou.) *Patří k dobrému zvyku všech, kdo pracují s dětmi, že nejsou lhostejní a objeví-li se nějaký problém, neotáčejí hlavu na druhou stranu – aby „neviděli“. A mnohdy stačí jen tak málo, aby vše nekončilo tím nejhorším způsobem.*

Základní informace převzaty se souhlasem autora z publikace „Trestná činnost mládeže a páchaná na mládeži“, autor JUDr. Jan Chmelík, redakčně upraveno

Co vlastně znamená ta podivná zkratka CVZ? Je to Celostátní velká výměna zkušeností. Jakých? Zkušeností z dobrovolné práce s dětmi a mládeží, zkušeností s přípravou her, s organizováním výletů, výprav, táborů či expedic, prostě zkušeností vedoucích nejrůznějších sdružení dětí a mládeže, která nabízejí náplň pro volný čas. Na tato setkání se sjíždějí už mnoho let staří osvědčení vlci, kteří mají co předávat, i mladí začínající vedoucí, kteří chtějí načerpat vědomosti.

Můžeme získat nové přátele, podněty pro svou činnost v klubu, oddíle, družině, ale také se dostaneme k různým publikacím, knížkám, diplomům apod., které zde získáme za nižší cenu než v jakémkoli obchodě. Jen záleží na každém z nás, zda využije tří denního maratónu pouze ke klábosení či získávání a využívání všeho, co nám toto setkání nabízí. Ale na druhou stranu i tzv. „klábosení“ v nás vždy zanechá podněty, nápady pro naši každodenní činnost pro ostatní.

Během tohoto víkendového maratónu jsme se účastnili **31 seminářů, 25 dílen, 14 diskusních fór a 10 speciálních (jiných) programů.** V průměru na každé akci bylo kolem 20 – 25 účastníků. Celkem bylo 692 organizátorů a účastníků asi s 35 členným pomocným štábem. Ač bylo zabezpečené jídlo (výborné a chutné v kuchyni školy), spotřebovalo se 40 kg párků, 36 kg klobás, 82 kusů kuřecích stehen, 450 tatranek, 250 perníků, 182 utopenců, 67 zavináčů, 300 litrů limonád, 1548 kafiček atd. apod. Číslo šilená, leč reálná.

Česká rada dětí a mládeže měla na CVZ také svůj informační stánek

Co si odneseme z CVZ

V každé sekci se účastníci stávali pozornými posluchači

O CVZ jednou větou

• Březové lístky

Hovořilo se o metodách a formách udělování, vyvstala však otázka: „Kdy budou, a zároveň – kdo pokryje náklady na další výrobu odznaků?“

• Pravěk nám není cizí

Jirka Červinka Brko: „Plácání, keramiky, tavení kovu, tkání látek nejen teoreticky, ale i obrazem

účastníkům sekce přiblížil a doplnil svými praktickými zkušenostmi.

• Linoryt

Tuto grafickou techniku objasňoval kamarád Bobeš zájemcům o výtvarné umění.

• Pleteme z kůže

Bobeš nás zasvětil do pletení turbánků a copánků.

• Táborové stavby a zákon

Kamarád Buvar nám pěkně propral svědomí, co se smí a co ne.

• Indiáni

Medvídek nedoporučuje dělat indiánštinu, protože je velmi nákladná. Raději zkuste využít různé formy, hry, legendy některé rukodělné techniky, apod.

• Celoroční hry

Robot vysvětlil význam celoročních her, základy úspěchu, možnosti scénářů, hodnocení atd.

• Bubny

Michal a Pint objasnili vytváření bubnů.

• Dětský parlament

Diskusním tématem nás provázel zasvěcený Rumcajs, který je nejen představitel Dětského parlamentu, ale zároveň i Sdružení Březový lístek. Jednalo se prý v leže, ale jako ve skutečném parlamentu.

• Zvláštnosti oddílové činnosti

Každý oddíl má své zvláštnosti a dovednosti. Někteří mají své bodování, jiní inspiraci v balónovém létání, děti si mohou zkusit výrobu filmu, mít své oddílové rekordy apod. Jinými slovy, každý jsme jiný...

• Ekonomická poradna

Piráť přednášel o tom, co musí například obsahovat paragon, ale také o sponzoringu, darovací dani, co se zdaňuje a co ne...

• Bambiriádu

představil Bobr. Byla to série akcí pro děti a rodiče, aby se seznámili se škálou nabídky činností pro volný čas.

• Výstroj a výzbroj

Od pardubického Jerryho jsme se dozvěděli, co a jak si obléci a vzít sebou na výpravu či táboření.

Boj o CVVZ v roce 2002

Málem katastroficky to vypadalo s CVVZ 2002!!!! Nakonec se o nástupnictví přihlásila **Třebíč**

Na CVVZ přijel i ředitel odboru MŠMT
Mgr. J. Fryč

CVVZ 2001

Olomoučáci již nastoupili v tričkách ohlašujících jejich nástupnictví. Porovnávali s tím, co mají připravené a co zde dokázal tým kolem Vikiho. Převzali při slavnostním ukončení pádlo, aby měli šťastnou plavbu do nového tisíciletí.

A kdo Vás zve?

Seskupení zájmových dětských organizací Olomouce a okolí v čele s těmito osobnostmi: Mussur, Miloš, Barunka, Želva, Stoupa, Jitřenka, Svaťa, Jambo a další skvělí hrají organizátoři.

Pro aktivní a kvalifikované jedince: Chcete-li pomoci, vystoupit či vést nějakou dílnu, fórum či seminář, dejte vědět co nejdříve – domluvíme se (ne vše je pokryto organizátory).

Další informace budou na internetové adrese:

<http://www.volny.cz/cvvz2001>

Dotazy posílejte e-mailem na: cvvz2001@volny.cz

Proč přijedete? Vždyť CVVZ je jen jednou ročně a jako pokaždé to bude bomba!!!

a Praha. V Třebíči si pamatujeme před šesti lety překrásné setkání při celostátní výměně zkušeností. A Praha... nic. Nakonec Třebíčští odstoupili ve prospěch Prahy. Praha také odstoupila, aby o tom rozhodlo všechno osazenstvo na letošní CVVZ 2000. Přes 600 účastníků zvedlo ruku pro Prahu.

Vybráno ze Zpravodaje CVVZ 2000

My a armáda

Diskutovat o vojenské službě, o šikanování nebo třeba o NATO a účasti ČR v ní s vysoce postavenými důstojníky Armády ČR měli možnost účastníci Celostátní velké výměny zkušeností v sekci s názvem „Základní vojenská služba a NATO“. Na dotazy převážně mladších účastníků CVVZ odpovídali pplk. ing. J. Zrzavecký, ředitel sekce ministerstva obrany ČR, plk. ing. J. Jedlička a npor. I. Samohejlová z 23. velitelství územní obrany České Budějovice.

V úvodu seznámil pplk. Zrzavecký přítomné s aliancí NATO a podílu České republiky na jejím fungování. V dotazech přítomným osvětlil pozitiva členství České republiky. Druhý blok byl věnován

základní vojenské službě, civilní službě, šikaně, apod. Zde se rozvíjela velmi zajímavá debata a lektorům dalo poměrně velkou práci uspokojit všechny dotazy. Velmi zajímavá sekce byla ukončena až příchodem účastníků nové dílny.

Pablí

Seminář Psychologie

Zašla jsem na seminář psychologie. Myslím, že tento seminář měli navštívit všichni ti, kteří organizují dětské tábory. Proto mě překvapilo, že vzhledem k počtu účastníků

CVVZ se tohoto semináře účastnilo „jen“ 20 – 30 lidí. Původně měl seminář trvat 2 hodiny, ale téma bylo tak rozsáhlé a zajímavé, že se program o pár minut prodloužil. A o čem se mluvilo? Diskutovaly se různé situace, se kterými se mohou vedoucí při vedení oddílů a klubů setkat. Například když zjistíme, že u dítěte jsou problémy v rodině, zda máme kontaktovat rodiče, či ne. Jak se chovat v případě, že se dítě straní ostatních, nebo v případě, že je naopak mnohem víc aktivní než ostatní. Celá sekce byla velmi poučná.

Terezie

Můj dojem z CVVZ

CVVZ 2000 byla první z těchto akcí, které jsem se účastnil. Má účast sice nebyla zcela typická, jelikož jsem většinu času trávil ve stánku ČRDM, ale i tak se mi jevila akce příjemně a pohodově a někdy bych se jí rád „opravdu“ zúčastnil. Z vlastní zkušenosti mohu posoudit jenom Arénu a závěrečný rituál. Pro ty, co nevědí, co si představit pod pojmem Aréna: Byla to diskuse účastníků s představiteli největších sdružení a představenstva ČRDM a představitelkou Duhy. Původně jsem mylně očekával ostrou diskusi s houfem nespokojenců, v Aréně však bylo poměrně klidno a i ti nespokojenci (vlastně si pamatují jednoho,

Mgr. Jindřich Fryč, ŘOz MŠMT, při výkladu na semináři k problematice krajů „Přežijeme rok 2000?“ (II)

možná dva) mluvili přátelsky. Nechci tím ale vůbec říct, že nebylo zajímavé poslechnout si názory a problémy ostatních, stejně jako reakce „hostů“. Samozřejmě jako u většiny podobných počinů by asi bylo potřeba mnohem více času a nasazení účastníků na obsazení celé problematiky. Pro mě osobně byla Aréna asi nejcennější tím, že jsem rozšířil svou představu o tom,

Každé sdružení mohlo využít rozlehlých prostor k propagaci svých aktivit

jak může vypadat komunikace lidí nahlízejících na jednu věc z často dost rozdílných úhlů, čehož si cením, i kdybych si nic dalšího neodnesl. Co se týče mých dojmů ze závěrečného rituálu, myslím, že jako celá akce nechal některé vyzkoušet, co ještě nedělali, a sblížil několik set lidí v tančícím kruhu sepnutých rukou. Nemohu posoudit, zda všechny CVVZ probíhají v podobném duchu, ale pokud ano, pak doufám, že moje první účast nebyla zároveň i poslední.

Jakub

Tomíci na CVVZ

Tři z nás Lvičků jsme jeli na CVVZ vůbec poprvé. Vzhledem k ohlasům z minulých let a pod dojmem grandiózních WEB stránek té letošní jsme vyrazili na CVVZ 2000 v pětičlenné sestavě, abychom stihli „prolézt“ co nejvíce z toho, co nás upoutalo na WEBu a co nás osloví ještě za běhu akce. Registrace ještě splňovala naše představy. A pak bum, bác – náraz na realitu. Ubytování – chaotické, i když bez problémů. (Ty se objevily v noci – hlučná kapela hned vedle spacího prostoru bez jakéhokoliv varování. Naštěstí šli spát už ve tři ráno – a pak se dalo zalézt do

spacáčku – jakže je to v písničce „Batalion“? Aha... a k ránu dvě hodinky spánku... no, tady to bylo o císařský fous víc.) Ale vraťme se k programu. Zahájení – vydali jsme se plni očekávání před školu a po proslovu organizátorů a Galéna dál do „budějického hvozdu“. Šlo se v davu... jako ovce. Najednou jsme byli první... ovce se zaběhly z cesty do hvozdu... inu jen turistický duch má smysl pro popis cesty. V dále se prolнул vzduchem plamenný oblak. A druhý! Ha, kejklíři... omyl. Dva, na vysokých chůdách, hubení, mlčíci a dštíci oheň. Pomysleli jsme si, že je to jako když jdou naše děti na začátek dlouhodobky – předznamenání tajemna – mystického začátku hry pro dospělé CVVZ. Opět omyl – na „Pasece dlouhých trav“ zalité úplňkovým svitem měsíce byl kruh lidí kolem ohně. Odtud dunělo rytmické bubnování na indiánské bubínky. Ano, asi sedm skoro normálně vypadajících kluků bubeníků a jeden větší kluk, tak kolem dvacitky, v indiánském oblečení, přikládající na oheň. Po chvíli sem za zuřivého praskotu dorazil dav „ovcí“ z lesa... Přišli i dlouzí muži dštíci oheň... asi slyšeli ovce. Indián nás přivítal na pasece a zahrál si s náma poeticko-srandistickou ekohru na obyvatelé palouku (hmyz, hady, žáby, sovy). Poté nás propustil. Hm... máme rádi noc, les zalitý stříbrem úplňku, hvězdy – neztratili jsme hodinu zbytečně ...byli jsme spokojeni, ale ne se zahájením CVVZ2000. Naše očekávání bylo prostě moc velké. Dobře nám tak. Ale abychom nevypadali jako brsnidla a věční nespokojenci, úroveň většiny seminářů a dílen byla podle nás dobrá až velmi dobrá (ekologie, zvláštnosti oddílové činnosti – TOM Zlaté šipy, táborové hry TOM Zlaté šipy, jóga, oheň – Jerry, aj.), některých slabší (například také pod vlivem akusticky nevhodného prostředí tělocvičny – celoroční hry -Robot), náplň některých seminářů, či dílen byla nakonec jiná než měla být (např. metodika her nebyla metodikou her – Chour) a některé sekce vůbec nebyly, přestože k nim cedulky směřovaly (noční internet). Některé však nebyly, protože se lektoři nedostavili. Tohle organizátorům vůbec nezávidím. Co nás ovšem našťvalo, bylo to, že některá diskusní fóra (např.

o březových listcích) běžela už brzy večer před našim příjezdem. Dřív jsme přijet prostě nemohli. A co hůř, na WEBu časový rozvrh nebyl vůbec, ani v pracovní verzi, takže jsme netušili zradu. A mrzí nás to do teď.

Nepříjemné pro nás bylo také to, že některé zajímavé sekce probíhaly současně a člověk by se musel rozpúlit, roztřítit,... a to přesto, že nás bylo pět a domlouvali jsme se, kdo má o co zájem a kam půjde. Neřešitelný problém. A to nemluvíme o možné účasti na „uzavřené sekci“ J1 „Přežijeme rok 2000“, která na CVVZ podle našeho názoru neměla co dělat. Měla být samostatným jednáním v samostatném termínu. Závažnost tématu sekce tomu nahrávala, ale pohodlnost dostala přednost. Líbila se nám obrovská nabídka

hlavně tematicky laděné literatury, ale i jiných pomůcek, které se daly koupit na chodbách. Utratili jsme docela dost peněz za knihy... Také expozice různých spolků stály za shlédnutí, zvláště některé – Zálesák Most, PS Brno, Pionýr,... Organizátoři odvedli obrovský kus práce. Nespali několik dní. Snažili se seč mohli. A spousta věcí na akci fungovala z našeho pohledu na 100%. Výše zmíněné drobné i větší organizační nedotaženosti byly už asi nad organizátorské síly. Úroveň sekcí se organizátorů týká jen částečně – moc záleží na lektorech. Z Budějovic jsme odjeli v sobotu večer – museli jsme. Nezažili jsme tudíž závěr sekcí, ani ten na „Pasece dlouhých trav“ – naše chyba. Celkově jsme byli každý podle své

úrovně očekávání VVZkou rozčarování, ale i spokojeni.

*Démon – Vratislav Cvejn,
TOM 17001 Lvíci, Hradec Králové*

Setkání zástupců mládežnických organizací z ČR a SR

Ve dnech 3. – 5. listopadu 2000 se v Bratislavě uskutečnilo „Setkání zástupců mládežnických organizací z České a Slovenské republiky“. Akci pořádala, ve spolupráci s Českou radou dětí a mládeže a Kruhem sdružení dětí a mládeže, Rada mládeže Slovenska a zúčastnilo se jí 23 zástupců z České republiky a 15 ze Slovenska. Setkání svými příspěvky zahájili hosté – ředitel odboru pro mládež Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR, Mgr. Jindřich Fryč, ředitel odboru pro mládež Ministerstva školství Slovenské republiky, RNDr. Ján Šipoš, CSC. a předseda představenstva Fondu dětí a mládeže Slovenska Martin Kugla, kteří také zodpověděli spoustu dotazů v následné diskusi. Nejčastějšími otázkami byla problematika financování sdružení dětí a mládeže, otázka nově vznikajících územně samosprávných celků a majetek bývalého SSM. Hlavním bodem programu byla práce v pracovních skupinách. První se týkala ekonomických a legislativních podmínek v ČR a SR a diskuse se „točila“ především kolem tvorby „Zákona o mládeži“. Druhý workshop s názvem „Regionální aspekt mládežnické práce“ byl věnován možnostem budoucí spolupráce mezi „krajskými (regionálními)

radami mládeže“ a třetí „Češi a Slováci ve střední Evropě“ se týkal kontaktů střešních organizací a jednotlivých sdružení se zahraničními partnery a institucemi. Výstupy z jednotlivých pracovních skupin můžete nalézt na internetových stránkách České rady dětí a mládeže www.crdm.adam.cz. Největšími klady celé akce byla výměna kontaktů mezi organizacemi, přislíbená možnost účasti zástupců českých organizací na Národní konferenci o mládeži (4. – 5. 12. 2000 v Bratislavě) a dohoda o vzájemné výměně informací. Večer proběhl společenský večer ve vinařském muzeu v centru Bratislavy, kde se naskytl prostor pro neformální setkání se starými známými, navázání nových kontaktů a vzájemnou výměnu zkušeností. V neděli proběhlo zhodnocení celé akce. Při tiskové konferenci, které se zúčastnil velký počet novinářů včetně reportérů Slovenské televize a rozhlasu, byly prezentovány závěry z jednotlivých pracovních skupin. Kolem poledne již většina účastníků opustila prostory setkání a odjela domů. Akce byla vcelku, až na některé výtky k prostředí, ve kterém se celá akce konala, vnímána pozitivně a zaznělo přání na uspořádání

podobné akce v březnu nebo v dubnu na půdě České republiky. *Pabl*

Naši v Paříži

Evropské setkání mládeže 5. – 8. 10. 2000 v Paříži bylo součástí konzultačního procesu při přípravě Bílé knihy EU o mládeži (White Paper on the EU Youth Policy). Zúčastnilo se jej okolo 450 delegátů mladších 26 let a více než 100 pozorovatelů. Za ČR byli pozváni čtyři delegáti – dva za ČRDM a dva za KSDM. Účastníci se setkali mimo jiné s evropskou komisařkou Viviane Redingovou a francouzskou ministryní školství, mládeže a sportu Marie-George Buffetovou. Naši delegáti se účastnili tří různých workshopů (Výchova a vzdělání, Blahobyt, Osobní autonomie a Kultura a Evropa), jejichž reporty se stanou přílohou Bílé knihy a najdete je i na internetových stránkách Evropské komise <http://europa.eu.int/comm/youthpolicy> a některé i na stránkách ČRDM. Do tvorby Bílé knihy budeme i nadále zapojeni.

Děti vysílají na internetu

Ve středu 15. listopadu v 10 hodin na Obecním úřadě v Lánově slavnostně zahájilo provoz již druhé dětské internetové rádio. Po Rádiu Domino vstoupilo do sítě síť Rádio Kulišek. Nejedná se o žádného rozhlasového nováčka. Děti pod vedením paní učitelky Jany Tauchmanové původně začaly s vysíláním školního rozhlasu. Pak využily nabídky místní kabelové televize a denně doplňovaly psané informace obecního úřadu šedesátiminutovým vysíláním. Pro své vrstevníky a spoluobčany připravovaly písničkové pořady prokládané rozhovory s populárními osobnostmi, anketami, reportážemi a pozvánkami na akce v blízkém okolí. Další etapou rozvoje Rádía Kulišek byla spolupráce s dětským internetovým Rádiem Domino. Nyní, díky pochopení internetrádia, se Kulišek stává doslova celosvětovým sdělovacím prostředkem. „Kolegům z Kulišku gratuluji a přeji hodně posluchačů“, říká ředitel dětského Rádía Domino Slávek Hrzal a dodává: „Na jejich vedoucí Janě Tauchmanové obdivuji především nadšení, s jakým se dětem věnuje. Vím, jak složité je prosadit vysílání pro děti na vlnách existujících rádii. Cení si toho, že si dokázali najít prostor jinde.“

Pořady dětského Rádía Kulišek si můžete „naladit“ na adrese www.internetradio.cz/radiokulisek.

Dětská tisková agentura

Dobrodružství za korunu

Olomoucké Čechovy sady patřily v sobotu 23. září dětem. Již čtvrtý ročník prezentační akce „Skauti dětem“ zde totiž připravila Okresní rada Junáka, za podpory Úřadu města Olomouce. Asi čtyři stovky návštěvníků (na tolik odhadly jejich počet služby u vchodů) mohly shlédnout ukázky lasování, táborových staveb včetně populárních indiánských tee-pee, pochutnat si na vlastnoručně opečeném špekáčku, ale především se zapojit do soutěže inspirované knihou J. R. R. Tolkiena „Hobit“. Právě tato originální soutěž byla v historii akce, mezi skauty známé jako „Park“, novinkou. Děti toužící po dobrodružství mohly navštívit „Glumovu jeskyni“, projít bludištěm nebo si například vyzkoušet jízdu na koni. Právě poslední atrakce byla snad nejoblíbenější - vždyť mnohé děti seděly na koni poprvé v životě. Když jsem požádal jednoho nejmenovaného organizátora o rozhovor, začal se vykrucovat: „Nééé, Synovčéé, prosím tě, najdi si někoho jiného...“ To jsou mi teda organizátoři - místo aby se snažili proniknout do médií a svou akci propagovat, skrývají se pod rouškou anonymity. Nakonec jsem tomu dobrému člověku slíbil, že sice použiju jeho informace, ale nebudu jej jmenovat. Ví Bůh, proč na tom tak trval. „Mně šlo letos o to, aby přišlo co nejvíc lidí,“ praví ten tajemný XY. „Nelíbila se mi propagace na minulých ročnících a proto jsem do toho šel. Zkusil jsem to udělat větší, lepší, chutnější, křupavější...“

„Proč nebyla letos věž?“ ptám se.

„Není dřevo, protože včera nějak trochu byl kiks...“ - nakonec jsem z uchechtaného dohadování organizátorů XY a WZ vyrozuměl, že nastaly jakési potíže s dopravou. Pak už na mě neměli náladu a odkvačili kamsi do neurčita.

Podstatně sdílnější byl předseda ORJ br. Karel Berka: „Celá akce má prezentovat hnutí, jeho členy a má ukázat veřejnosti, čím se děti mohou bavit,“ uvedl, „A to nejen dětem, ale i rodičům, aby věděli, co to obnáší, jestliže přihlásí svého potomka do oddílu. Dřívější Parky byly na jaře, jenže se zjistilo, že jaksi neplní svůj účel. Případní zájemci o skauting i jejich rodiče zapomněli během prázdnin, že nějaký skauting existuje, protože měli v tu dobu spoustu jiných aktivit. Proto se přikročilo ke změně termínu na září, kdy se po prázdninách rozbíhá oddílová činnost, takže případní nováčci mají nejlepší předpoklady začlenit se během roku do oddílu tak, aby o prázdninách mohli jet na tábor.“

Mezi návštěvníky se objevili také např. náměstek primátora města Olomouce Ing. Pavel Horák a také nositel Ceny města Olomouce, historik dr. Milan Tichák a další, zejména skautské osobnosti.

„Byl jsem mile překvapen rozsahem akce i zájmem veřejnosti. Myslím si, že by bylo dobré tuto akci opakovat i dvakrát ročně, protože je to podle mne nejlepší prezentace Junáka, určitě daleko lepší než lákat děti do oddílu ve školách. Moc se mi to líbilo,“ zhodnotil letošní ročník Ing. Horák.

Hlavní slovo ale patřilo dětem. Na jejich bezpečnost dohlížel zkušený tým organizátorů, kteří zabezpečovali hladký průběh celé akce. (Byli mezi nimi i pánové XY a WZ.) Kroužili parkem jako aeroplány a za uchem jim čouhala anténa od vysílačky.

Zejména pány kluky zaujala nefalšovaná polní kovářská výheň, ve které zkušení mistři černého řemesla poroučeli ohni. K zakoupení byla i památeční trička s emblémem hobitů „Dobrodružství za korunu“. Záhy odpoledne se začaly pomalu rušit jednotlivé atrakce a organizátoři se začali připravovat na náročný úklid. Na rozdíl od různých koncertů na náměstí bylo totiž třeba celý park po návštěvnických perfektně uklidit.

„Díky pochopení Výstaviště Flora Olomouc a.s. máme celý prostor k dispozici zdarma a platíme pouze za pronájem elektrického kabelu a spotřebovanou energii,“ upřesnil br. Berka.

Synovec

Pro Rock 2000

Hudební soutěž PRO ROCK, která rozšířila a snad i obohatila Pionýrský Sedmikvítek, má za sebou první křest – nultý ročník.

Proč PRO ROCK vlastně vznikl? Pár let již se na Dětské Portě objevují hudební tělesa, především ve věku 14 – 20 let, která se žánrově odlišují od stylu COUNTRY a FOLK. Jiná celorepubliková soutěž, kde by daná věková kategorie poměřila svůj um, totiž vlastně není...

Zájem projevilo 23 kapel, „v den D“ se jich zaregistrovalo 16 ze čtyř krajů České republiky – Severní Čechy, Východní Čechy, Severní Morava a Praha. Že by na Brněnsku, Olomoucku, Jihlavsku, Plzeňsku či Znojemsku nebyly žádné skupiny hrající ROCK nebo POP? Soutěž samotná se rozeběhla 14. 10. 2000 v Klubu Prosek na Praze 9.

Úroveň byla nad očekávání vysoká a porota neměla rozhodování jednoduché.

Vítězové:

Kategorie SA, SB (skupiny 15 – 20 let)

1. Loutkové divadlo Děčín
2. Terarium Hradec Králové
3. Mama Propria Praha
4. S N C

Kategorie SC (skupiny 20 – 26 let)

1. Salash Praha
2. Agonie Česká Lípa
3. neuděleno

Nejlépším kytaristou se stal Tomáš Braun (Loutkové divadlo), v autorské soutěži zvítězili „Cracker“ – Mama Propria (Praha) a v divácké soutěži byla oceněna skupina Majšedum z Prahy.

Skupinu Loutkové divadlo tak budeme mít možnost slyšet na benefičním koncertu Děti dětem 3. února v Kongresovém centru v Praze.

Nultý ročník PRO ROCKu měl být testová záležitost, která dala jasnou odpověď na otázku, zda podobná soutěž může žít, přežít a být úspěšná.

Musím prohlásit, že se už moc těším na 1. ročník PRO ROCKu v roce 2001.

Radek Závůrek

Převzato z časopisu Mozaika (Pionýr)

O nás nejen pro nás, vždyž Archa je i vaše

O čem se bude v Arše psát příští rok? Témata, která budou hlavní náplní jednotlivých čísel našeho časopisu, uvádíme v tabulce.

Samozřejmě kromě nich najdete na dalších stranách obvyklé zprávy z činnosti České rady dětí a mládeže, o nově přijatých členech ČRD, akcích, které ČRD pořádá nebo se na jejich přípravě podílí. Dočtete se o zajímavých či význačných akcích jednotlivých sdružení, o tom, co se chystá a co kdo nabízí.

Chceme požádat vás, naše čtenáře – jednotlivce, členská sdružení ČRD i ostatní sdružení a organizace dětí a mládeže – máte-li ke kterémukoliv tématu námět na článek, reportáž, nebo přímo text (a obrázky) k otištění, neváhejte! Ozvěte se nám!

Archu si neděláme pro potěšení redakce (i když bez toho, že by nás ta práce aspoň trochu těšila, se to dělat nedá), ale Archa chce být především časopisem vás všech – pro vás a o vás.

Čekáme netrpělivě na vaše příspěvky.

Číslo	Hlavní témata Archy 2001
1.	K Zákonu o mládeži
2.	Naše akce pro veřejnost
3.	Zahraniční činnost sdružení
4.	Tábory
5.	Bambiriáda 2001
6.	My a životní prostředí
7.	Kultura a tradice v naší činnosti
8.	Spolupráce sdružení dětí a mládeže
9.	Komunální politika
10.	Co nás pálí a co nás čeká

Adresa redakce: Archa, Česká rada dětí a mládeže, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, e-mail: archa@adam.cz, tel. 02/24 102 542, fax 02/24 102 541

Články ze starších čísel Archy najdete na internetové adrese <http://www.crdm.adam.cz/Archa>

Aby se o nás (o vás) vědělo

Dětské internetové Radio Domino (www.radiodomino.cz) vysílá pravidelně i na vlnách Českého rozhlasu na stanici Praha. Jednou týdně, vždy ve středu po patnácté hodině, je to pětiminutový pořad Svět v síti. V něm informujeme posluchače o tom, co nabízí internet dětem. Samozřejmě není problém upozornit na webové stránky občanských sdružení dětí a mládeže. Jednou za čtrnáct dní připravuje Radio Domino odpolední patnáctiminutový pořad **Hnízdo** a jednou za měsíc večerní (vždy třetí čtvrtek v měsíci od 19.15 hodin) čtyřicetiminutový pořad **Rádio na polštář**. Také do tohoto vysílání rádi zařadíme informace o chystaných akcích pro děti. Jen o nich musíme vědět.

Naše poštovní adresa je Radio Domino, Na Nivách 314, 141 00 Praha 4. Můžete nám také faxovat – 02/41 48 46 46, mailovat – dta@email.cz, nebo telefonovat – 02/41 48 43 21.

www.radiodomino.cz

Kniha mladých lidí o nenásilí

United Games of Nations (Společné hry národů) je mezinárodní organizace sdružující mladé lidi. Cílem je šířit mír a porozumění jak v Evropě, tak i v Indii během mezinárodních festivalů a výměnných pobytů mladých, které začaly už v roce 1989.

Na těchto setkáních si mladí lidé uvědomují, že násilné chování a jeho následky, které vidí a zažívají v každodenním životě, jsou velmi zastrašující. Zjistili jsme, že se musíme dívat do pozadí násilného chování, abychom viděli strukturu, která nám může pomoci zbavit se našeho strachu. Když poznáme příčiny v pozadí, můžeme se naučit násilí v našem okolí eliminovat.

Existuje mnoho knih o násilí a nenásilí, které napsali dospělí profesionálové, ale ještě jsme se nesetkali s žádnou knihou, která byla napsána mladými lidmi pro mladé lidi. A proto se v srpnu 2000 mladí lidé z České republiky, Jugoslávie, Maďarska, Německa, Norska, Rakouska a Slovinska sešli v Olomouci, aby začali tuto Knihu mladých lidí o nenásilí (The Young Peoples Book of Nonviolence) psát.

Jak se můžete zapojit

Kniha je psána mladými lidmi pro mladé lidi, což znamená: Potřebujeme vaši pomoc! Pokud jste schopní človičkové (nejlépe od 14 do 19 let) a chtěli byste sdělit svůj příběh, zaslat nám básničku, esej, hru, obrázek, fotku, ... neváhejte!

Věková hranice není definitivní. vaše rozhodnutí je důležitější než věk! Téma naší knihy je Nenásilí a ten zbytek je už jen a jen na vás. Podle toho, jak nám pomůžete, bude naše kniha vypadat.

Do projektu chceme zapojit co nejvíce mladých

lidí, aby se dokázali podívat na násilí z různých úhlů. Zapoj svou třídu, zájmovou organizaci, klub, centrum, dětský domov... nebo prostě jen sebe!

Připoj se k nám a všichni společně můžeme vytvořit skvělý příklad pro mladé lidi z celého světa!

Jak bude vypadat celý proces

Všechno začalo na podzim 2000 a bude se vyvíjet do jara 2002, kdy, jak doufáme, budeme schopni předvést vám všem výsledek naší společné práce.

Všechno záleží na tom, kolik příspěvků dostaneme od vás a dalších mladých lidí z různých zemí. Celý proces má několik úrovní:

Regionální – Mladí lidé píšou nebo kreslí a své příspěvky zasílají kontaktní osobě ve své zemi.

Národní – Národní koordinátoři shromažďují materiály a řídí celý proces ve své zemi. Zároveň se účastní mezinárodních setkání společně s vybranými lidmi z regionální úrovně.

Mezinárodní – Uskuteční se nejméně tři mezinárodní setkání, kde mladí budou získané materiály zpracovávat do formy knihy.

Koho kontaktovat?

Pokud byste se chtěli připojit k celému procesu nebo jenom potřebujete více informací, prosím, kontaktujte naše koordinátory a ti vám rádi pomohou:

United Games of Nations

Barunka Trávníčková

Dům dětí a mládeže v Olomouci

Tř. 17. listopadu 47

771 74 Olomouc

tel.: 068/5223839

e-mail: ddmol@iol.cz

Všem, kdo pracují s dětmi ve věku 13 – 14 let!

Dovolujeme si vás upozornit na to, že **výběrové celorepublikové sdružení dětí a mládeže Sněm dětí ČR pro životní prostředí** (zastoupené jedním dítětem za každý okres), **přijímá** na místa, která nejsou v současné době zastoupena, do konce ledna 2001 **příhlásky dětí a mladých lidí**, kteří v tomto roce dosáhnou věku 13 nebo 14 let.

Tento velmi instruktivní, názorný a vědecký projekt, který realizuje Agentura Koniklec (s podporou MŠMT ČR, MZP ČR, Nadace Partnerství, KHf, OSF, z programu PHARE, NROS apod. a ve spolupráci s vynikajícími odbornými garanty – Geologickým ústavem AV, VÚV T.G. Masaryka, Českým hydrometeorologickým ústavem, Nadací Sluníčko a řadou dalších odborníků z vysokých škol a nevládních ekologických organizací), umožňuje žákům a studentům škol a gymnázií dobře volenou a zpracovanou formou (mj. zapojení do projektu Živly) v průběhu své činnosti získat přehled a znalosti v proble-

matice ochrany přírody a schopnost samostatně komunikovat, jednat a vyhledávat souvislosti.

Činnost objímá nejen přírodovědnou rovinu ale zahrnuje i kulturní přesah a holistický přístup.

Pozvánky do Sněmu dětí budou rozesílány na všechny školy a gymnázia 6. ledna 2001 a v tomto termínu je najdete též, spolu s dalšími podrobnějšími informacemi o obou projektech, na našich internetových stránkách www.koniklec.cz.

Výhody životního pojištění

Životní pojištění prožívá v posledních letech výrazný rozmach prakticky v celé Evropě. Pro čtenáře časopisu Archa není jistě bez zajímavosti, že jedničkou na evropském trhu životního pojištění se v loňském roce stala mezinárodní skupina Generali Group.

Klienti v mnoha zemích a stále více také v České republice si uvědomují, jaké výhody může životní pojištění nabídnout. Jedná se totiž nejen o unikátní způsob zajištění dodatečných prostředků k důchodu ze základního státního systému, ale jde též o velice zajímavý typ investice. Velký objem finančních zdrojů a jejich dlouhodobý charakter umožňují pojišťovněm docílit podstatně vyššího zhodnocení vložených peněz, než jakého by dosáhl jednotlivý investor. Životní pojištění má oproti jiným formám úspor také tu nespornou výhodu, že kromě spořivé složky obsahuje i tzv. složku rizikovou, která slouží k finančnímu zabezpečení rodiny v případě úmrtí nebo při jiné nepříjemné události, jakou je invalidita či vážné onemocnění pojištěné osoby. A nelze zapomenout ani na to, že v podmínkách české ekonomiky jde o nezvykle bezpečný finanční produkt s přísnou zákonnou regulací.

Obdobníci se shodují na tom, že možnosti a potenciály životního pojištění v České republice jsou skutečně značné. Další jeho rozvoj však nepochybně úzce souvisí s otázkou daňové motivace. Z tohoto pohledu je potěšující, že Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila na konci října návrh novely zákona o daních z příjmů, jehož součástí jsou vůbec poprvé i daňové úpravy týkající se životního pojištění. Pokud návrh novely podpoří také Senát, od 1. ledna příštího roku by se dlouho očekávané daňové zvýhodnění smluv životního pojištění mělo stát skutečností. Právě teď je tedy ta nejvhodnější příležitost k tomu, abychom Vás seznámili se základními **principy chystaných daňových úlev:**

- **od základu daně** bude možno odečíst zaplacené pojistné na životní pojištění v maximální výši 12 000 Kč ročně
- **daňová úleva** se vztahuje jen na ty pojistné smlouvy, ve kterých je sjednána výplata pojistného plnění nejdříve po 60 měsících od uzavření pojistné smlouvy a současně nejdříve v kalendářním roce, v němž poplatník dosáhne věku 60 let (např. klient ve věku 35 let musí tedy sjednat smlouvu nejméně na dobu 25 let apod.)
- **nárok na daňové úlevy** získá pouze poplatník, který má uzavřeno pojištění pro případ smrti nebo dožití (tzv. kapitálové životní pojištění).

Co přinese daňové zvýhodnění v praxi?

Pokud bude mít **poplatník** měsíční plat např. ve výši 13 000 Kč (což zhruba odpovídá celostátnímu průměrnému hrubému příjmu) a bude – při splnění výše uvedených podmínek – měsíčně platit na životní pojištění 1 000 Kč, získá ročně úsporu na daních celkem 1 800 Kč. U poplatníka s platem ve výši 20 000 Kč měsíčně by toto zvýhodnění při stejné výši placeného pojistného znamenalo úlevu 2 400 Kč ročně apod. Poslanecká sněmovna neopomněla při projednávání novely ani skupinová životní pojištění, u kterých za zaměstnance platí pojistné **zaměstnavatel. Zásady pro získání nároku na daňové výhody** u tohoto typu pojištění jsou následující:

- sjednání výplaty pojistného plnění až po 60 kalendářních měsících a současně nejdříve v roce dosažení věku 60 let, kapitálové životní pojištění (stejně podmínky jako u individuálních pojištění)
 - příjemcem pojistného plnění může být v zásadě jen zaměstnanec
 - pojistné, které bude za zaměstnance placeno, je osvobozeno od daně z příjmů do výše 12 tisíc Kč ročně
 - zaměstnavatel má možnost zahrnout do daňově uznatelných nákladů částku do výše 8 tisíc Kč ročně na jednoho zaměstnance
- Nastolení příznivějších daňových podmínek pro životní pojištění jeho pozici nepochybně vylepší a stane se odrazovým můstkem pro další rozvoj českého pojistného trhu. Generali Pojišťovna se svou širokou paletou produktů životního pojištění bude samozřejmě při tom.

Kde nás najdete:

Generali Pojišťovna a.s.
Generální ředitelství
 Bělehradská 132, 120 84 Praha 2
 Telefon (02) 21091 000
 Telefax (02) 21091 300
 Bezplatná infolinka: 0800 150 155
 E-mail: odbyt@generali.anet.cz
 Internet: www.generali.cz

ARCHA

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
 Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
 Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999
 Redakce: Mgr. Martin Bělohlávek, Michala Rocmanová, ak. mal., Pavel Růžička
Adresa redakce:
 Česká rada dětí a mládeže
 Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
 tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
 e-mail: archa@adam.cz
 IČO: 68379439

Grafická úprava DTP LOTOS
 Fotografie z archivů členských sdružení ČRDM
 Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
 Vychází 10x za rok
 Uzávěrka 9. čísla byla dne 15. 10. 2000
 Číslo 9/2000 vychází 10. 12. 2000

Jedna z významných folklorních akcí byl v posledním srpnovém víkend **Mezinárodní dudácký festival ve Strakoncích**. Zúčastnilo se jej přes třicet jednotlivých dudáků z Čech a Slovenska a čtrnáct našich folklorních souborů. Ozdobou festivalu byli pochopitelně zahraniční hosté, kteří se sjeli z patnácti zemí. Mezi nejzajímavější patřila vystoupení dudáků z Gruzie, z Nového Zélandu nebo společné číslo početných souborů ze Skotska a Španělska.

Kolínské zvony
V neděli 22. října se konala slavnost posvěcení nových kolínských zvonů – výsledku velké finanční sbírky. Za války byly původní zvony odvezeny a nikdy se nevrátily. Slavnosti se zúčastnili také skauti.

Poradní skála

Ve dnech 13. – 15. října se konalo tradiční celostátní setkání vůdců světlušek a včel, tentokrát v Ochozu u Brna. Akce byla určena všem zájemcům o práci s nejmladší skautskou věkovou kategorií. Na programu byly přednášky o vývojové psychologii dětí, o etice a další zajímavé programy ve skupinách.

Memoriál K. H. Máchy
Sváteční den 28. října 2000 oslavili skauti a skautky jubilejním 10. ročníkem Memoriálu K. H. Máchy v Litoměřicích. Celá akce začala slavnostním pochodem pěti set účastníků memoriálu městem. Na nástupu bylo vidět několik desítek historických i současných skautských vlajek, a vedle státní vlajky České republiky vlály vlajky Slovenska a Polska. Z vrcholu Radobýlu postupně startovalo 78 pětičlenných hlídek.

Ve dnech 16. – 19. listopadu pořádal Pionýr 5. ročník netradičního vzdělávání pro instruktory a oddílové vedoucí – **Mezinárodní dílnu vedoucích**. Akce, zaměřené tentokrát na kriminalitu dětí, psychologické aspekty i vnější vlivy, které je předcházejí a na možnost účinné prevence, se v letošním roce zúčastnilo 110 mladých lidí, včetně našich hostů z Anglie, Slovenska a Malty.

Fenomén hry

Konference, pořádaná nadací Pangea ve dnech 17. – 19. 11. 2000 v Olomouci, určitě stála za to. Účastníky zajímala otázka: „Čím je hra zajímavá pro člověka žijícího na přelomu dvacátého století?“. Pod odborným vedením zkoumali účastníci hru z různých pohledů. V rámci konference předvedli studenti fakulty rekreologie Univerzity Palackého účastníkům také olomoucké lanové centrum. Závěry konference vyjdou ve sborníku na www.rekreologie.upol.cz.

Podzimní Paříž

Koncem listopadu navštívili tomíci hlavní město Francie – Paříž. I když jsme věděli, že v tomto obrměstě žije jen o něco méně lidí než v celé naší republice, pohled z Eifelovky nás ohromil.

Domy a paláce od obzoru k obzoru, nekonečné proudy aut plynoucí po Avenue des Champs Elysées, Vítězný oblouk, Louvre, katedrála Notre Dame – to jsou jen útržky z nabitého programu. Přesvědčili jsme se také o drsnosti francouzských policistů – pokuta za údajnou manipulaci s tachografem autobusu by vystačila na týdenní pobyt v Paříži s plnou penzí všem zúčastněným.

80. výročí založení Junáka oslavili letos v Liberci, Letovicích, Konici, Dvoře Králové nad Labem, Dobrušce, Chotěboři a na mnoha dalších místech republiky. Oslavy vždy byly doplněny zajímavým programem pro veřejnost, výstavami a ukázkami z činnosti dětských oddílů.

- 11. 12. – 20. 12. **Vánoční koncerty**, Brno, CVČ Lužánky
- 16. 12.– 17. 12. **Vánoční domeček**, Brno, CVČ Lužánky
- 17. 12. **Vánoční koncert**, Praha, FoS ČR
- 22. 12. **Kouzelný dům**, Brno, CVČ Lány
- 22. 12. **Vánoce s Maleničkem**, Lipník nad Bečvou, FoS ČR
- 25. 12. – 14. 1. **Výstava Betlémů**, Veselí nad Moravou, Junák
- 27. 12. **Vánoční dopoledne**, Brno, CVČ Lány
- 27. 12. **Vánoční koncert**, Ševětín, FoS
- 28. 12. **Divčí vánoční tvoření**, Brno, CVČ Lány
- 30. 12. **Příjezd paní Zimy**, Prachatice, FoS
- 30. 12. **Tradiční vánoční jarmark**, Hradec nad Moravicí, FoS
- 30. 12. **Živý Betlém**, Hlučín, FoS
- 30. 12. **Divčí vínek**, Tvrdonice, FoS

- 31. 12. **Uzávěrka soutěže o nejlepšího pedagoga Zlatý Ámos**, DTA Galerie – Zuzana Arsenjevoová, Brno, CVČ Lužánky
- 2. – 28. 1. **XI. skautský seminář o výchově a formaci vůdců**, Praha, Junák
- 6. – 7. 1. **RF Sedmikvítek – tance**, Liberec, Pionýr
- 12. 1. – 14. 1. **Fantazie ze sušených květin**, Brno, CVČ Lužánky
- 22. 1. **Skautská univerzita**, Pardubice, Junák
- 26. 1. **Maškarní karneval**, Brno, CVČ Lány
- 27. 1. **Tomáš Přidal a jeho studenti**, Brno, CVČ Lužánky
- 30. 1. – 18. 2. **Zimní přechod Brd**, Brdy, Junák
- 3. 2. **Benefiční koncert 2001 Děti dětem**, Praha, Pionýr
- 3. 2.